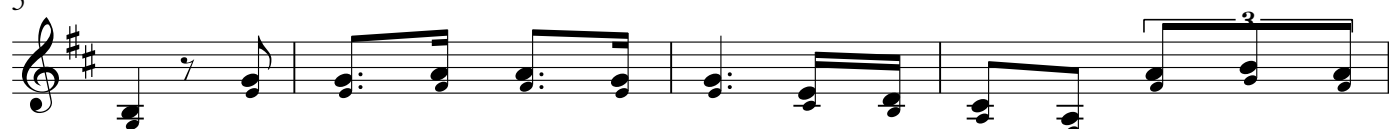

mưa

phạm đình đức

Mưa rơi tí tách mưa rơi Tiếng mưa rơi ướt cả lòng
Mưa rơi rí rách bên đây Biết bên kia có mưa cả

người Khi nao mới dứt mưa ơi Để cho người ngồi hong tháng năm
ngày? Hay đang ẩm nắng xanh mây Gió giang hồ lả lơi tóc qua

trôi Hong khô ít nắng xa xôi Biết đâu chừng sót trong cuộc
vai? Ghen ghen với gió ư bay Cũng chút ghen nắng xa hợp

đời Chân ôm gối bó nghe rơi Biết đi đâu mà hẹn hò mưa
bây Săm soi bén gót chân ai Để quên ai ngồi rửa thắm mưa

ơi! Mà trời ơi hãy mưa cho lớn lên Xô
bay! Trời làm mưa mãi mưa Đông mới xa mưa

ngiêng bóng đêm xô luôn sầu riêng Rồi xin im
Xuân kéo qua lê la vào Thu Còn mùa Hạ

tiếng cho đêm ngủ yên Không nghe tiếng mưa khơi bao niềm
nữa mưa cho lớn lên Mưa cho ướt luôn trôi luôn tình

31

quên___ Có lúc nào nếu được theo mưa một chuyến Tôi chốn
xa___ Ngỡ đã già tưởng là thời gian gõ đá Ấy thế

36

nào thở nào làm ai lạnh điếng!___ Gọi đầu đội
mà mưa làm hồn nghe trẻ thế!___ Ngồi nhìn màn

40

vai Chỉ một mình ai Xin mưa riêng tấm một người
mưa Chuyện này hồi xưa Mưa đưa con bé nào về?

44

Hay mơ mộng_ bâng quơ Cho mưa là_ nên
Mưa dai dẳng_ lê thê Mưa văng vẳng_ trong

48

thơ Chưa biết lạnh_ mưa khuya Khi tháng
khuya Mưa cho lòng_ vu vơ Trong tháng

51

dài năm rộng_ mưa đưa mơ theo mưa xưa.
dài năm rộng_ mưa nay giao duyên mưa xưa.